

ВІСНИК

Вищої
кваліфікаційної
комісії суддів України

1

2019

РОБОТА КОМІСІЇ У 2018 РОЦІ

Конкурс на посаду судді Верховного Суду	4
Конкурс на посаду судді Вищого антикорупційного суду, зокрема Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду	7
Конкурс на посаду судді Вищого суду з питань інтелектуальної власності	10
Конкурс на посаду судді Апеляційної палати Вищого суду з питань інтелектуальної власності	13
Кваліфікаційне оцінювання на відповідність займаній посаді судді	16
Добір кандидатів на посаду судді місцевого суду	21
Переведення суддів без конкурсу	24
Рекомендування для призначення суддів, повноваження яких припинилися у зв'язку із закінченням 5-річного строку призначення	25
Відраження суддів	27
Міжнародне співробітництво	29
ПОГЛЯД НАУКОВЦЯ	
Диференціація міжнародних норм забезпечення безпеки праці та гігієни працівників. Василь Андрійів, Тетяна Вахонєва	41
Розвиток вчень про підстави й умови обмежень прав і свобод людини та громадянина в українській суспільно-правовій думці. Анастасія Мерник	45

Науково-практичний юридичний журнал

Видається із вересня 2011 року

Засновник:
ТОВ «Піраміда»Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія КВ № 23586-13426ПР

Рекомендовано до друку та розповсюдження через мережу Інтернет рішенням Вченої ради Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» (протокол № 3 від 22.11.2013) Визнано Міністерством освіти і науки України науковим фаховим виданням. Наказ про включення до Переліку наукових фахових видань України від 14.02.2014 № 153

Голова Редакційної колегії

Козьяков Сергій Юрійович

Редакційна колегія:

Прилипка С. М., Беляневич В. Е.,
Весельська Т. Ф., Гетьман А. П., Довгерт А. С.,
Заріцька А. О., Капліна О. В., Москвич Л. М.,
Кузнецова Н. С., Муравйов В. І.,
Сопільник Л. І., Щотка С. О., Яроцький В. Л.,
Андріїв В. М., Іншин М. І.

Головний редактор

С. Ю. Козьяков

Коректор

А. О. Бахтемірова

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.
Редакція може не поділяти точки зору автора.
У журналі зберігається правопис законодавчих, нормативних актів, наказів, методологічних розробок, що надійшли до редакції.
Редакція залишає за собою право на скорочення та редагування текстів.
Статті обов'язково проходять відбір і рецензування.

Номер 1 (29) 2019 схвалено і рекомендовано до друку рішенням редакційної колегії, протокол № ? від ???.?.2019 р.
Підписано до друку ???.?.2019 р.
Формат 60x84 1/8
Папір крейдований
Наклад 380 примірників
Оригінал-макет затверджено Вищою кваліфікаційною комісією суддів України

Видавець ТОВ «Піраміда»

© Текст — Вища кваліфікаційна комісія суддів України

Адреса редакції:
м. Київ, вул. Євгена Сверстюка, 21.
www.vkksu.gov.ua

Але згодом в країнах СРСР людська особистість як така представляла дуже невелику цінність. Як відзначається в сучасній науковій літературі, протягом тривалого часу основою офіційної ідеології в країнах радянського табору була жертвенність на користь загального блага (під яким завжди розумілося благо й велич держави), а не прагнення до благополуччя окремої людини. Відповідно це перешкоджало досягненню розумного балансу інтересів особистості й держави та розвитку вчення про обмеження прав і свобод людини й громадянина.

Сучасна українська доктрина обмеження прав і свобод людини й громадянина чітко відрізняється від доктрини минулого, її основною метою є реалізація забезпечення пріоритетності прав і свобод людини як головного чинника під час визначення державної політики, прийняття рішень органами державної влади та органами місцевого самоврядування. Запровадження системного підходу до виконання завдань та забезпечення узгодженості дій органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері прав і свобод людини, створення в Україні ефективного (доступного, зрозумілого, передбачуваного) механізму реалізації та захисту прав і свобод людини має зумовити запровадження принципу недопущення незаконного обмеження прав і свобод людини і громадянина в умовах надзвичайного стану в реальній суспільно-правовій відносині українського сьогодення.

Список використаних джерел:

1. Сперанский М. М. Введение к уложению государственных законов. // Права человека и правовая мысль (XVIII - начало XIX вв): Антология. – Курск, 2001. – С. 25-32.
2. Європейський суд з прав людини: матеріали практики (2005–2006 рр.). Праці Львівської лабораторії прав людини і громадянина НДІ державного будівництва та місцевого самоврядування АПРН України. Сер. II. Коментарі прав і законодавства. Вип. 7. – К.: Фенікс, 2007. – 272 с.
3. Куницын А. П. Право естественное. Права человека и правовая мысль (XVIII - начало XIX вв): Антология. – Курск, 2001. – С. 44-46.
4. Ковалевский М. М. Учение о личных правах. Права человека и правовая мысль (XVIII - начало XIX вв.): Антология. – Курск, 2001. – С. 106.
5. Лищина И. Ю. Международные механизмы защиты прав человека. Харьковская правозащитная группа. – Х.: Фолио, 2001. – 112 с.
6. Загальна декларація прав людини: ООН; Декларація, Міжнародний документ від 10.12.1948: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_015
7. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: Рада Європи; Конвенція, Міжнародний документ від 04.11.1950: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_004
8. Кистяковский Б. А. Государство и личность. Права человека и правовая мысль (XVIII - начало XIX вв): Антология. – Курск, 2001. – С. 222.
9. Златопольский А. А. Некоторые методологические вопросы взаимоотношений личности и государства. Права человека: время трудных решений. // Отв. ред. Лукашева Е.А., Славин М. М. – М.: ИГОАН, 1991. – 235 с.
10. Фінько А.Є. До питання про політико-правову теорію етичного реформсоціалізму (на прикладі Б. Кістяківського). Етика і політика. – К.: СтилоС, Інститут філософії ім. Г.Сковороди НАН України, 2001. – С. 126-182.
11. Антологія лібералізму: політико-правничі вчення та верховенство права / Упор.: С. Головатий, М. Козюбра, О. Сироїд, О. Волкова, А. Черевко. – К.: «Книги для бізнесу», 2008. – 462 с.
12. Максимов С. И. Правовая реальность: опыт философского осмысления: монография. – Харьков: Право, 2002. – 328 с.
13. Каутский К. Развитие государственного строя на Западе. Карл Каутский; Пер. Г.Ф. Львовича. – 2-е изд. – Санкт-Петербург: тип. Альтшулера, 1905. – 48 с.
14. Шершеневич Г.Ф. Общая теория права: Учеб. пособие: В 2 т. – М.: Изд-во «Юридический колледж МГУ», 1995 – Т. 1. Вип. 1. – 210 с.
15. Развитие отечественного права во второй половине XIX – начале XX века / Отв. ред. Скрипилев Е. А. – М.: Наука, 1997. – 242 с.
16. Бердяев Н. А. Новое религиозное сознание и общественность. – СПб.: Изд-во М. В. Пирожкова, 1907. – 235 с.
17. Архипова Т. Г. Права человека и современное государство российское // Право на свободу: Материалы международной конференции «История борьбы за свободу в XVII - XX вв». – М.: РГГУ, 2000. – С. 42-48.
18. Государственное право стран народной демократии / Под ред. Котока В.Ф. – М: Госюриздат, 1961. – 189 с.
19. А. В. Самотуга. Обмеження конституційних прав і свобод людини й громадянина як предмет порівняльно-правового дослідження: Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – Вип 2, 2011. – С. 102-109.
20. Рабінович П. М. Межі здійснення прав людини (загальнотеоретичний аспект): Вісник Академії правових наук України. – № 6. – 1996. – С. 5-13.
21. Національна стратегія у сфері прав людини: затв. Указом Президента України від 25 серп. 2015 р. № 501/2015 // Урядовий кур'єр. – 2015. – № 160.

ВІСНИК

Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

Передплатний індекс: 89521